

Evenimente muzicale brașovene

Lumina se revarsă cald din pragul primăverii care atinge, timidă, orașul de la poalele munților încărcăți cu zăpezi bătrâne. În spațiul cultural brașovean se consumă, în acest an, una dintre cele mai răsunătoare aniversări din ultimele decenii: se sărbătoresc 775 de ani de la atestarea documentară a localității.

Tradiția muzicală oficială a orașului din inima țării este devansată cu mult de îndelungata sa faimă comercială, industrială și istorică – asupra căreia vom reveni cu alte ocazii. Artă sonoră profesionistă și-a rostit și ea cuvântul ei inconfundabil: mărturiile interpretării muzicii orchestrale ne îndreptățesc să

continuăm eforturile de a confirma tradiția născută imediat după înregistrarea primelor mărturii ale demersurilor simfonice în orașul Brașov (la finalul secolului al XVIII-lea): după un Ev Mediu care favorizase muzica de sorginte orientală și arta lăutărească, după revoluția lui Tudor Vladimirescu, activitatea muzicală (cvasi)permanentă s-a desfășurat pe baza concertelor publice, susținute de formații profesionale: fanfarele militare promovau repertoriul simfonic începând încă din anul 1830. Înainte de începutul veacului al XIX-lea, Brașovul deținea formația orchestrală a Capelei orașenești, la care s-a adăugat în 1825 Academia muzicală; Societatea muzicală înființată în 1863 se afla în avangarda activității muzicale transilvănene. Biserica Neagră a reunit de asemenea importante personalități care au marcat istoria Brașovului. Marii dirijori care au susținut activitatea concertistică la Brașov au fost Anton Brander, Krause și Paul Richter, Viktor Bickerich, Dinu Niculescu (cel care a

instituționalizat Filarmonica după al doilea război mondial), Gheorghe Dumitriu și George Petrescu.

În cadrul acestor aniversări – la care se adaugă și sărbătorirea a 20 de ani de activitate pedagogică în cadrul facultății de muzică a Universității „Transilvania” din Brașov – se înscriu și două evenimente care au aureolat primele zile de primăvară ale lunii martie.

Seria CONVORBIRILOR

Dumnezeu.

Evenimentul interpretativ recent care mi-a pricinuit îndelungă admirație mi-a amintit de “BELA BARTOK ȘI MUZICA VEACULUI SĂU”, un recital itinerant pe care ansamblul cameral “REMEMBER ENESCU” l-a purtat prin regiunea centrală a țării, un turneu care va avea ca punct final capitala. Cristina Radu (impecabila solistă a Operei Brașov), alături de pianistii Corina Răducanu și

DESPRE MUZICĂ (pe care le-am inaugurat la Brașov în 2008) ne-a prilejuit în 15 martie la „Casa Baiulescu” a Bibliotecii județene „G. Barițiu” o întâlnire memorabilă cu maestrul CONSTATIN SECARĂ, *cercetător al Institutului C. Brăiloiu al Academiei române*. În zilele binecuvântate ale Postului Mare am primit darul unei prezentări a MUZICII BIZANTINE din perspectiva “TRADIȚIEI ȘI IDENTITĂȚII” ei, principalele aspect ale acesteia, legătura profundă dintre credință și muzică, exprimarea sonoră și vizuală a iubirii de Dumnezeu. Conferința – sintetică, dar complexă - ne-a adus în prim-plan proiecții de icoane asociate cu realitatea muzicală omonimă și exemplificări sonore foarte elocvente. Publicul brașovean a avut posibilitatea de a cunoaște și volumul maestrului, “MUZICA BIZANTINĂ-doxologie și înălțare spirituală”, o carte care ne amintește că muzica mărturisitoare a credinței parcurge cu noi calea ce duce la rugăciune, la preamărirea lui

Eugen Dumtrescu au regăsit filiațiile tainice dintre arta lui Bartok, T. Brediceanu, Silvestri și Kodaly. Cu o sensibilitate care reverbera a amintire în celebra Casă a Mureșenilor, Cristina Radu cântă întotdeauna cu atâta spiritualitate încât ajungi să te uiți pe tine, să uiți de ce-ai venit și cine ești; rămâne numai vocea ei reliefată pe câmpuri nevăzute de cuvinte, o voce în care străbat ecourile întâlnirii dintre rugăciune și cultură, dintre Dumnezeu și muzică, dintre istorie și un prezent concentrat până la implozie. Pianistii se disting atât în postura de cuplu instrumental excepțional, cât și ca parteneri în repertoriul cameral care a propulsat formația ca “Trio al anului 2009”.

Brașovul își cinstește istoria cu ceea ce are mai valoros prezentul lui, atât din perspectivă teoretică, dar și în ipostază interpretativă. Seria evenimentelor abia s-a deschis, iar la palat sunt așteptați mulți cavaleri să vină...

Petruța MĂNIUȚ